

VEGYESEK.

— Jelentés a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtáráról.

A Magyar Nemzeti Múzeum könyvtára az 1891. év első felében 1778 kötet és füzet nyomtatvánnyal, 89 kötet kézirattal, 3073 oklevéllel, 4 fényképmásolattal és 4 negatívvel gyarapodott; és pedig *ajándéku*l kapott 131 kötet és füzet nyomtatványt, 8 kötet kéziratot, 323 oklevelet és levelet, *letéteményként* 926 darabot; *vásárolt* 503 kötet és füzet nyomtatványt, 81 kötet kéziratot, 1824 darab oklevelet és levelet, és 4 fényképmásolatot. A beérkezett köteles példányok száma 1144 kötet és füzet. Könyvek, kéziratok, oklevelek, pecsétlenyomatok, fénykép-másolatok és hírlapok vásárlására, továbbá könyvkötésre, könyvtári kiadványokra és más könyvtári czélokra 4075 frt 52 kr. fordított. Az olvasók száma 9352 volt, kik 26,916 kötet nyomtatványt, 751 kötet kéziratot és 4653 oklevelet használtak. A könyvtáron kívül házi használatra 1198 egyén 4667 kötet nyomtatványt kölcsönzött ki. Összesen tehát 10,480 egyén használt 31,583 kötet nyomtatványt, 751 kötet kéziratot és 4653 oklevelet.

— A két modenai Corvin-codex ünnepélyes átadása.

Folyóiratunk más helyén részletesen szólunk azon két Corvin-codexről, melyet Urunk, királyunk ő Felsege f. é. május hó 6-án kelt legfelsőbb elhatározásával a M. Nemzeti Múzeumnak ajándékozott. E helyütt ezen nagybecsű királyi ajándék ünnepélyes átadásáról és átvételéről kívánunk megemlékezni, hogy e nagyfontosságú eseményt könyvtárunk annaleseiben megörökítsük. Midőn a bécsi esász. udvari könyvtár igazgatósága a császári királyi főudvarmesteri hivatal útján arról értesült, hogy ő Felsege 1891. május 6-áról

kelt legfelsőbb elhatározásával a bécsi császári udvari könyvtár két Corvin-codexét (Cod. Nro 13,697 és 13,698) a M. Nemzeti Múzeumnak ajándékozta, legoitt intézkedett, hogy ezeket mielőbb rendeltetési helyökre juttassa és megbizta *Chmelarz Eduard* urat, az udvari könyvtár egyik örét, hogy a két codexet, mint ő Felsége legkegyelmesebb ajándékát, gróf Csáky Albin vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter úrnak személyesen adja át. *Chmelarz* úr f. é. május 8-dikán délelőtt 10 órakor tisztelgett a miniszter úrnál, átadta néki a bécsi udvari könyvtár igazgatójának, dr. *Hartel* udvari tanácsosnak levelét és a magával hozott két Corvin-codexet, mire a miniszter úr megbizta *Szalay Imre* miniszteri tanácsos urat, mint a múzeumi ügyek előadóját, hogy *Chmelarz* urat a codexekkel együtt a M. N. Múzeumba kísérje, hol a legfelsőbb királyi ajándéknak ünnepélyes átadása és átvétele meg fog történni. — Erre *Szalay Imre* miniszteri tanácsos, *Chmelarz* és *Pulszky Ferencz* múzeumi igazgató kíséretében a múzeumi könyvtárba jött, hol a Széchenyi-díszteremben (*Majláth Béla* könyvtárör hivatalos ügyben távol levén) *Csontos János* könyvtárörhelyettes jelenlétében a codexek ünnepélyes átadása és átvétele megtörtént. Ezután a M. Nemzeti Múzeum igazgatósága a bécsi udvari könyvtár részére kiállította a codexek átvételéről szóló hivatalos elismervényt melyet a múzeumi igazgató és a könyvtárörhelyettes irt alá; mikor ezt *Chmelarz* úr átvette, a jelenlevők lelkes éljenben törtek ki s ezzel az ünnepélyes átadási és átvételei actus véget ért. Másnap a M. N. Múzeum tisztviselői, az igazgatóval élükön, a bécsi udvari könyvtár küldöttének tiszteletére az *István főherceg*hez címzett szállóban díszbanquettet rendeztek, hol *Pulszky Ferencz* első sorban ő Felségét köszöntötte fel, ki nekünk e codexeket ajándékozta, ezután *Chmelarz* urra emelte poharát, ki nekünk e drága ereklyéket hozta, végül *Csontos János* egészségére ivott, kinek kutatásai e codexek provenientiáját felderítették és revindicálásukat lehetővé tették. — Utána *Chmelarz* megköszönve a szives fogadtatást, elragadtatással szolt azon haladásról, melyet Budapesten a cultura minden ágában tapasztalt, s *Pulszky Ferencz*re, mint ezen culturalis mozgalom egyik vezérére, kinek hatása a magyar tudományos és képzőművészeti élet annyi ágában örvendetesen tapasztalta, s kire Európa bármely tudományos intézete büszke lehetne, emelte poharát. — Ezután *Csontos* a bécsi udvari könyvtár ez idő szerinti igazgatóját,

dr. Hartel udvari tanácsost köszöntötte fel, kinek loyalis álláspontja tette lehetővé reánk nézve a sikert, melyet ő Felsége legkegyelmesebb elhatározásából a két codexxel elértünk. Még Pulszky Ferencz köszöntötte fel Chmelarz úrnak a banquetten jelen levő nejét és Pulszky Károly a magyar és osztrák tudományos köröknek a cultura terén szükséges collegialis közreműködésére ivott, s ezzel a sikerült a díszbanquet a legjobb hangulatban véget ért.

— **Dr. Simor János bibornok**, Magyarország hercegprimása, esztergomi érsek, az esztergomi Simor-könyvtár alapítója és a Simor-codex felfedezője, ez évi január 23-án 78 éves korában elhunyt. A M. N. Múzeum könyvtára a boldogult hercegprimásban egyik jótévőjét gyászolja, ki 1848-ban mint esztergomi érsekségi titkár az általa felfedezett XV. századbeli magyar nyelvemléket, melyet irodalmunk Simor-codex néven ismer, a M. N. Múzeum könyvtárának ajándékozta. Mint győri püspök 1861-ben a könyvtár címeleit egy XV. századbeli magyarországi vonatkozású ritka ősnymtatvánnyal gyarapította s mint hercegprimás az általa nagy áldozattal kiadott esztergomi monumentákat a könyvtárnak rendezesen megküldötte. Kimagasló alkotásainak egyike az általa nagy áldozattal alapított könyvtár, mely körülbelül 60,000 kötet kéziratból és nyomtatványból áll s egyike a legnagyobb magánkönyvtáraknak az országban. Catalogusát folyóiratunk mult évi folyamában ismertettük. Nagy gonddal és szenvedélylyel gyűjtött, s nemes törekvésében széleskörű bibliographiai ismeretek támogatták. Hazánk főpapjai közt újabb időben mint könyvtáralapító három főpap válik ki, u. m.: Roskoványi Ágoston nyitrai püspök, kinek rendszeresen gyűjtött theologiai magán könyvtára a leggazdagabb ilynemű gyűjtemény az országban, Haynald Lajos, kalocsai érsek, kinek nagy szakértelemmel és áldozattal gyűjtött botanikai szakkönyvtára egész Európában ritkítja párját, és Simor János, ki theologiai, magyar és universális irányban oly magánkönyvtárt gyűjtött, mely kötetszámával és belértékével a hazai újabbkori magánkönyvtárakat mind túlszárnyalja. — Ezekből Simor János könyvtára már közkinccs, mely a hazai közművelődésnek fog gyümölcsözni. A könyvtár utolsó évi szerzeményeiből kiemeljük: a *Jordánszky-codex győri töredékét*, mely 23 levélből áll, a Jordánszky-codexnek egyik kiegészítő részét képezi s 1882-ben 80 évi lappangás után került könyvpiacra. Ezen töre-

déket Simor János 300 forintért megvásárolta és a birtokában levő csonka anyacodexxelegyesítette, miáltal irodalmunknak a Jordánszky-codex elveszettnek hitt részét megmentette. A hazai közművelődés érdekében óhajtjuk, hogy ezen könyvtár, mely a primási széknek, úgy mint Esztergomnak egyik díszét képezi, a következő primások alatt is fejlődjék és gyarapodjék s elérje azon czélt, melyet neki nagynevű alapítója kijelölt, ki mint magyar codex felfedező és adományozó, mint bibliograph és könyvtáralapító jogczímet szerzett arra, hogy róla folyóiratunkban megemlékezzünk.

— **Dr. Birk Ernő halála.** A bécsi császári és királyi udvari könyvtár nagyérdemű igazgatója, dr. Birk Ernő, udvari tanácsos és a M. T. Akadémia kültagja, ki csak néhány évvel ezelőtt irodalmunkat egy ismeretlen 1474-dik évi magyar nyelvemlék fölfedezésével gazdagította, melyet az ő nevééről Birk-codexnek neveztünk el és a «Magyar Könyv-Szemle» 1888-diki folyamában ismertettünk, ez évi május 18-án 81-dik évében meghalt. A boldogult a bécsi udvari könyvtár szolgálatában 60 évig működött s utolsó kimagasló alakja volt azon bécsi bibliographiai iskolának, melyet 200 évvel ezelőtt a bécsi udvari könyvtárban Lambecius alapított, Kollár fejlesztett és Denis a virágzás magas fokára emelt és rendszerbe foglalt. Ez iskola volt kétszáz évig az európai könyvtárnokok és bibliophilek mestere és vezetője. Ezen iskola tudományos kiadványai voltak sokáig az európai szakférfiak kalauzai, a könyvtár-tudományi és bibliographiai disciplinák elsajátításában, ezekből merítettek rendszeres szakismereteket a könyvtárak rendezett anyagának tudományos feldolgozására.

Ezen iskolának széleskörű eruditióját képviselte Birk, ki a nagy Denis hatása alatt lépett könyvtári szolgálatba, s ha 60 éves könyvtárnoki működése alatt mint tudós nem is fejtett ki oly irodalmi tevékenységet, mint a minőt Lambeciusban, Kollárban és Denisben csodálunk, de mint könyvtárnok birta azon tulajdonságokat, melyek egy nagy könyvtár vezetésére szükségesek.

Az udvari könyvtár történetét és gyűjteményeit senki nálánál jobban nem ismerte.

E folyóirat szerkesztőjét dr. Birk Ernőhöz, tíz éves személyes ismeretség kötötte s halával elismeri, hogy valahányszor kutatásai a bécsi udvari könyvtárba vezették, az ő részéről mindenkor a legnagyobb szíveséggel és előzékenységgel találkozott.

Birk az utolsó időben sokat betegeskedett, ezért ez évi január havában a jól megérdemelt nyugalomba vonult. Ezen állapotban érte őt május 18-án a halál.

Halála alkalmából a múzeumi könyvtár nevében e sorok írója a következő fölterjesztést intézte Pulszky Ferenczhez, a M. N. Múzeum igazgatójához :

Méltóságos Igazgató Úr!

Majláth Béla könyvtárőr úr hivatalos kiküldetésben levén, az ő távollétében nekem jutott a szomorú feladat méltóságos Igazgató úrnak hivatalos tudomására hozni, hogy Birk Ernő udvari tanácsos, az osztrák-magyar monarchia könyvtárnokainak nestora, a bécsi csász. és kir. udvari könyvtár néhány hónap előtt nyugalmazott igazgatója, a bécsi könyvtártudományi iskola régi gárdájának utolsó élő kitünősége, a róla nevezett 1474. évi magyar codex felfedezője, az udvari könyvtár szolgálatában eltöltött 60 évi érdemekben gazdag életpályája után f. é. május 18-án, élte 81. évében Bécsben elhalálozott.

Tekintve azon viszonyt, melyben az udvari könyvtárhoz évtizedek óta állunk, és azon körülményt, hogy a boldogult az ötvenes években a M. N. Múzeum könyvtárában egy ideig mint kormánybiztos működött és szakismereteivel, igazságszeretetével és előzékeny modorával jó emléket hagyott hátra könyvtárunkban; tekintve, hogy hivatalos állásában az udvari könyvtárral általunk fönntartott collegialis viszony ápolásában tevékenyen közreműködött és a magyar tudományos törekvéseket tőle telhetőleg előmozdítani iparkodott; tekintve, hogy néhány évvel ezelőtt irodalmunkat egy 1474-ik évi ismeretlen magyar nyelvemlék felfedezése által gazdagította, melyet az ő nevééről Birk-codexnek neveztünk el; de tekintve azon nagybecsű ajándékot is, melyet ő Felsege legkegyelmesebb elhatározásából az udvari könyvtártól csak a mult héten nyertünk: bátor vagyok Méltóságodnak javaslatba hozni, hogy az elhunyt jeles férfiú emléke iránti tiszteletünk kifejezése jelül koporsójára a M. N. Múzeum könyvtára egy koszorút hivatalból a M. N. Múzeum költségén helyeztessen a következő felirattal: *A Birk-codex felfedezőjének a M. N. Múzeum könyvtára.*

Ezen fölterjesztést Pulszky Ferencz múzeumi igazgató jóváhagyván, a könyvtár tisztviselői a koszorút dr. Birk Ernő kopor-

sójára elküldték s így fejezték ki részvétöket az elhunyt könyvtári igazgató emléke iránt.

Végül fölemlítésre méltónak tartjuk azt, hogy Birk Ernő irodalmi hagyatékából a M. T. Akadémia történelmi bizottsága az elhunyt-nak Magyarországra vonatkozó oklevélmásolatait, melyek főleg Zsigmond, Mátyás és II. Ulászló korára, de különösen a Cilleiek történetére érdekes adalékokat tartalmaznak, gyűjteménye számára megvásárolta s a magyar történetírásnak biztosította.

— **Adalék a brassói nyomda XVI. századbéli történetéhez.** *Werner György kir. tanácsos levele a pozsonyi kamara egyik tanácsosához.* Illustrissime et magnifice domine! Servicia mea perpetua cum fide summa. Magister *Valentínus Wagner* parochus ecclesiae Coronensis in Transylvania vir excellenti virtute ac eruditione peditus rogavit me impense, ut illustrissimae et magnificae dd. vestrae et se et studia sua commendarem, ac eandem orarem, ut sibi apud sacratissimam Regiam Majestatem fautor et adjutor esse velit ad consequendum aliquod privilegium pro officina sua chalcographica, quo libros graecos et latinos instituit propagare. Etsi vero scio illustrissimam et magnificam vestram dd. ultro omnibus honestis studijs favere et vehementer delectare voluntate eorum, qui bonas literas ornare et una cum vera pietate promovere contendunt, tamen cum aequum sit me petitioni hominis mihi conjunctissimi respondere, supplico eidem illust. magnif. vestrae, ut auctoritatem et gratiam suam ad honestissimos illius conatus provehendos conferre et apud S. R. Majestatem adiuvari velit, ut illam novam officinam aliquo privilegio cohonestare et amplificare non recuset, cavendo clementer ne libros in ea officina ab ipso Valentino Wagnero impressos graecos aut latinos quisque in Germania, regnisque aut provincijs Majestati suae subjectis intra certorum annorum spatium imprimere audeat, cujusmodi privilegia eadem regia Majestas etiam subinde multis alijs officinis et impressoribus in media Germania ac Helvetia concedere solet. Pollicetur autem idem Wagnerus se nihil aliud, quam quod verum et rectum est tam in sacris, quam in prophanis literis esse propagaturum, ac dabit idem operam ut illust. magnif. Vestra debitam sibi gratiam cumulate relatam esse cognoscat. Dominus Deus perpetuus servet et sospitet eandem illust. magnif. Vestram, quae une et servicia mea commendata habere velit. Datum Eperjes

29 die Octobris anno Domini 1555. Illmae magficae hae obsequentissimus servitor Georgius Wernher. (OLt. Levelek a pozsonyi kamarához.)

Wagner Bálint brassói lelkész, a ki ezen nyomdai szabadsalomért folyamodik, író is volt (Lásd Szabó K. R. M. K. II. 34. 44. 45. 54 stb. számokat.) Brassóban már 1555 előtt volt nyomda, de hogy kié? nem tudjuk, mert kiadványain nincs kitéve a neve. *Seivert*: Nachrichten-ben és *Trausch*: Schrifstellerischer Lexiconban már 1547-ből emlitenek Wagnertől kiadott könyvet, bizonyosan tévedésből, mert Werner «nova officina»-ról beszél és Wagner neve, mint nyomdászé csak 1555-ben olvasható először (R. M. K. II. 64.), királyi szabadalmat azonban még ezután nyert, úgy, hogy 1557-ben nyomhatta könyvére, hogy «industria et impensis M. Val. Wagneri Coronensis Coronae cum gratia et privilegia regiae Mattis.» (R. M. K. II. 74. sz.)

Dr. Illéssy János.

— Adalék a vizsolyi nyomda XVI. századbéli történetéhez. (Két, legfelsőbb rendelet a szepesi kamarához.)

I.

Bécs, 1589. febr. 3. Ernestus etc. Archidux etc. Egregii etc. — Certiores facti sumus, quosdam pestilentes libellos ac Calendaria secundum veterem usum conscripta ex partibus Transilvanicis et Polonicis in ditionem Sacrae Caesareae Regiaeque Majestatis istic inferri, et disperdi. Id cum praeter Suae Majestatis ac Regni decreta sit: ejusdem Majestatis nomine committimus vobis ut tricesimatoribus jubeatis, quod tales libellos undecunque inferantur intercipient et detineant. Satis facturi in ea re Suae Majestatis ac nostrae benignae voluntati.

Orsz. ltár. Ben. mand. ad Cam. Scep. 1589 No. 30.

II.

Bécs, 1589. márcz. 3. Ernestus etc. Intelligimus Typographum quendam profugum in oppido Vizoli nullo fultum uti moris est privilegio imo contra Sacrae Caesareae Regiaeque Majestatis edicta, antiquata calendaria, caeterosque qualescunque libros pro libitu excudere. Ideo hortamur vos et requirimus ac nihilominus ejusdem Majestatis nomine committimus vobis, ut aliquem e medio vestrum ad Magnificum Sigismundum Rákóczy ejus loci dominum

mittatis, qui exhibitis ei hac de re litteris his nostris ejus auxilio Typos cum libris quos ibidem invenerit confiscet, eosque deinde vos ad ulteriorem nostram resolutionem servare debeatis. Neque secus feceritis.

(U. o. Ben. mand. ad Cam. Scep. 1589. No. 59.)

Közli: dr. Illéssy János.

— **Az antwerpeni 1890-ik évi bibliographiai congressus** Comptes-Rendus megjelent. Címe: Comptes-Rendus De La Première Session de La CONFÉRENCE DU LIVRE TENUE A ANVERS AV MOIS DA' AOVT 1890. Publié au nom de la commission d'organisation par le secrétaire général *Max Rooses* Conservateur du Musée Plantin-Moretus. Anvers Imprimerie J. E. Buschmann, Rempart de La Porte du Rhin M.D.CCCXCI—XXIII+272. — Nagy 8-adrét igen díszes kiállításban. Magában foglalja a congressus összes tárgyalásait, a beadott indítványokat és a hozott határozatokat. Ez utóbbiak közt van Csontos János indítványa is Mátyás király könyvtárának bőrkötéseiről. A kötetet 1 chromolithographiai, 1 színes fametszetű és egy czingographiai fac-simile diszítí, melyek a múzeumi *Curtius* Corvin-codex borítéktáblájáról, továbbá a *Georgius Trapesuntius* szintén múzeumi Corvin-codex címlapjáról és a thorni Naldus Corvin-codex címlapjáról a M. N. Múzeum költségén készültek, és a Corvin-codexek stíljének szélesebb körben való megismertetésére szolgálnak. Ezen díszmunkára alkalmasan még visszatérünk.

— **Fényképmásolat.** Dr. Thallóczy Lajos a múzeumi könyvtár fényképmásolat gyűjteményét egy ismeretlen fényképmásolattal gyarapította. Ez a sarajevoi Corvin-codex jellemző bőrkötésének másolata, melyet Thallóczy az általa folyóiratunk jelen kettős füzetében ismertetett Corvin-codex táblájáról a saját költségén könyvtárunk számára csináltatott. A kötés a múzeumi Curtius-Corvin-codex jellemző bőrkötésének szakasztott mása, melynek chromolithographiai hasonmását a «Könyv-Szemle» 1890-iki folyamában közöltük.

— **Magyar vonatkozású kéziratok a hannoveri kir. könyvtárban.** Dr. Bodemann Eduárd a hannoveri kir. könyvtár igazgatója, 1867-ben adta ki a hannoveri kir. könyvtár kéziratának catalogusát.*) Ezen catalogusból érdekesnek tartjuk a magyar

*) Hannover 1867, 8r. VIII. + 656. l.

vonatkozású kéziratok jegyzékét és szakférfiainkkal megismertetni. Ezen kéziratok jegyzéke a következő:

1. [1790.] *Varia ad statum Hungariae facientia.*

Ein ungeb. Convol. von 14 Bl. Folio, enthaltend.

Abschrift einer Urkunde de 1000. — *Postulata Teckely.* — Relation de certaines choses assez curieuses arrivées en cette campagne 1686 en *Hongrie* et au Siege de *Bude* etc. — *Centuria gravaminum nationis Hungaricae, et alia.*

2. [1791.] *J. G. Eccard: Historische Nachricht von Ungarn und Siebenbürgen.* (4 Bog. 4°.)

3. [1792.] *H. Meibomii lectiones publicae de bellis Ungarico-Turcicis.* 1683. (34 Bl. 4°.)

4. [1793.] *Leibniz: Quelques reflexions sur la presente guerre de Hongrie,* nebst dessen lettre du 25. Aout 1682 und Extrait des Schreibens aus Wien, 19. Apr. 1704 (1½ Bog. und 1 Bl. 4°.)

5. [1794.] *Columba Noe cum ramo Olivae oder Vorschlag wegen Siebenbürgen, vom Canzler Graf Bethlen.* 1704. (2 Bog. 4°.)

6. [1795.] 1. *Inscriptiones XIX exscriptae e basibus columellarum erutarum Carolinae in Transylvania.* 1715.

2. Der Brief Judae, wie sie in der Hauptstadt *Hermannstadt* sprechen.

3. Das Vaterunser wie es die beuren ohnweit *Hermannstadt* in Michelsberg aussprechen.

Handschrift des XVIII. Jahrhundert 11 Bl. 8°.

7. [1990.] *Epistolae variorum Principum et hominum illustrium saec. XVIII.*

Darunter ein Brief von *Emericus Thököly* an den Gross-Vezier d. d. *in praesidio Gyula die 23 mens. April. 1687.* Auf dem Couverte eine türkische handschriftliche Notiz, vielleicht des Gross-Veziers.

55. *Pap. XVI. 68 Bl. Fol.*

Tit. *Galeotti Martii Narniensis* ad Mathiam Hungariae Regem liber (nicht libri duo) *de vulgo incognitis.* Dedic. dem König Math. Corvinus: *Librum de incognitis vulgo quem dudum Majestati tue addixerim etc.* Hierauf: Augustinus Moravus olomuc. ad lectorem (Disticha). — Folgt die Praefatio. — Auf. der Abh.

(cap. 1.) Inter theologos christiane secte et prophetas veteres etc. Am Ende: continnet: τῆλωζ. (Ein und dreissig Capitel und ein Register r. 3 Seiten).

— **Missale Glagoliticum Heruojae Ducis Spalatensis.**

Ezen czím alatt a bosnyák császári és királyi kormány költségén, Bécsben egy díszmunka jelent meg, mely a konstantinápolyi Eszki Szerájban levő, a M. T. Akadémia 1889-ik évi konstantinápolyi küldöttsége által felkutatott és a török szultán által a M. T. Akadémiának tudományos használatra hosszabb időre átengedett *Hervoja-míssalénak*, bibliographiai, nyelvészeti, történeti és műtörténeti leírását tartalmazza. A monographiát latin nyelven *Jagić*, *Thallóczy* és *Wickhoff* bécsi egyetemi tanárok írták, kikből az első a codex bibliographiai, a második a történeti, a harmadik a műtörténeti részt készítette. A munka 4-ed rétbén VIII + 122 számozott és 2 számozatlan, két hasábos lapból áll. A szöveget két lapnagyságú (Hervoja lovas arczképe és czímere) és 39 szöveg közé nyomott, chromolitographiai miniature, initiale és lapszéli festés díszíti. Az egész munka úgy tudományos mint graphikai tekintetben a kiválóbb díszkiadásokhoz tartozik, melyeket újabb időben e nemben a világirodalomban létrehozta, miértis azt folyóiratunkban legközelebb külön tanulmányban fogjuk ismertetni. Addig is jelezni akartuk megjelenését.

— **Szybalski Feliczián emlékalbuma.** A N. Múzeum könyvtára ujabban *Szybalski Feliczián* volt 48-as honvéd és lengyel legionista ajándékával gyarapodott. Ez egy nagy-ívrétű díszalbum, melybe a lengyel legionisták arczképei vannak a magyar 1848/9-iki szabadságharcz 40-ik évfordulójának emlékére összegyűjtve. Czímlapját vízfestésű csatakép, az egyes albumlapokat magyar-lengyel kettős czímer, a kötéstáblát pedig Báthory István lengyel király övének és kardjának hű bronz-utánezata díszíti. A fényes kiállítású művet egy lengyel küldöttség kíséretében adta át a könyvtárnak, melyben a Széchenyi-terem díszművei és emlékkönyvei közt lett elhelyezve.

— **Gróf Zrinyi Miklós költő könyvtárát,** mely eddig gróf Daun Henrik vötteai várában őriztetett, s ennek halála után könyvpiacra került — mint megbízható forrásból értesülünk — a horvát kormány a zágrábi egyetemi könyvtár számára megvásárolta.